

(Polo)zapomenuté příběhy

Učitelé pražského ústavu pro hluchoněmé s ředitelem Frostem.

Fotografie ani jiný obrázek Huberta Kauznera se nedochovaly. Zde je první snímek učitelského sboru Pražského ústavu pro hluchoněmé. Pochází z r. 1857, rok po Kauznerově smrti. Ředitel Václav Frost sedí uprostřed.

*Die Lehrer des Prager Taubstummen-Institutes mit d. Dir. Frost.
Ig. Reisser, V. Wilczek, Jos. Květoň, B. Baumann, A. Gall, K. Rott,
J. Hinkelmann, V. Kořátko.*

Vynikající člověk, který svou prací vyčníval nad ostatní. Možná i vy máte podobnou zkušenost. Po smrti takového člověka si ale jen málokdo vzpomene. Typickým příkladem je právě Hubert Kauzner. Věděli jste o něm, že byl naším prvním neslyšícím učitelem?

Hubert Kauzner, první neslyšící učitel

Jméno Huberta Kauznera upadlo ve 20. století v zapomnění. Lidé si pamatovali jen jeho následovníka Václava Wilczeka. Až v roce 2005 jeho příběh znovuobjevil Herwig Baier, profesor filozofie Mnichovské univerzity a člen Sudetoněmeckého krajanského sdružení. Pocházel ze západočeského Lubence, stejně jako Hubert Kauzner. Jeho článek nazvaný

„O tom, jak se nařízení císaře Josefa II. nepřímo vztahovalo k obci Lubenec“ vyšel v překladu Bohumila Řeřichy dne 2. června 2005 v týdeníku Lounský Press. Na článek mě upozornil dr. Josef Brožík. Části z tohoto článku jsem se souhlasem překladatele použil.

Hubert Kauzner se narodil jako syn chudého zednického tovaryše